

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **R. D.**, v řízení zastoupené JUDr. Martinem Schulhauserem, advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, K. Šliwky 125, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Kolářská 451/13, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.9.2012 č.j. 3014/1.30/12/14.3, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 17.9.2012 č.j. 3014/1.30/12/14.3 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Martina Schulhausera, advokáta se sídlem Karviná-Fryštát, K. Šliwky 125.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobkynino dovolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 3.7.2012 č.j. 9251/10.71-D/12/14.3, jímž byla žalobkyně uznána odpovědnou za správního delikt dle § 140 odst. 1 zák. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustila jednáním popsaným blíže ve skutkové větě rozhodnutí správního orgánu I. stupně, za což jí byla uložena pokuta ve výši 250.000,- Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobkyně m.j. namítá, že žalovaný neprovedl důkazy navržené žalobkyní – výslech svědkyň J. M. a P. D. a L. S., jak bylo namítáno již v odvolání.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K uvedenému žalobnímu bodu odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalovaný podle obsahu spisu dospěl k závěru, že uvedené svědecké výpovědi nebyly v řízení před správním orgánem I. stupně navrženy, proto nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat, že je neprovedl. Dále z obsahu odvolání soud zjistil, že žalobkyně potřebu výslechu uvedených svědkyň namítala již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Krajský soud tak uzavírá, že návrh na výslech uvedených svědkyň byl uplatněn nejpozději v žalobkyní podaném odvolání. Žalovaný pak nijak v napadeném rozhodnutí neosvětlil, proč k doplnění dokazování výslechem těchto svědkyň nepřistoupil v odvolacím řízení. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, a proto bylo krajským soudem podle § 78 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez jednání zrušeno a věc podle § 78 odstr. 3 s.ř.s. vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Nad rámec potřebného krajský soud upozorňuje, že soudy rozhodující ve správním soudnictví opakovaně a neměnně judikují, že podle § 50 odst. 3 věty druhé zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr.ř.“) v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena; toto ustanovení je tak ve vztahu k § 82 odst. 4 téhož zákona lex specialis. Má-li správní orgán povinnost zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena i bez návrhu (z logiky věci i bez návrhu toho, komu má být povinnost uložena), nemůže se správní orgán ohledně návrhů takové osoby na provedení dalších důkazů současně dovolávat § 82 odst. 4 spr.ř. (zásady koncentrace řízení). Ustanovení § 82 odst. 4 spr.ř. tedy na řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, nedopadá (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.4.2011 č.j. 5 As 7/2011-48, www.nssoud.cz, Sb. NSS č. 2412/2011).

Dále krajský soud upozorňuje, že soudy rozhodující ve správním soudnictví opakovaně judikují, že listiny nahrazující bezprostřední výslech svědka mohou sloužit za důkaz (je však třeba, aby byly účastníku řízení zpřístupněny, aby se mohl seznámit s jejich obsahem a případně navrhnout další důkazy, které by zjištění z těchto listin upřesnily, korigovaly či vyvrátily). V případě, že výpovědi svědků zaznamenané v listinách jsou v rozporu s jinými důkazy provedenými ve správním řízení, je třeba tyto rozpory odstranit, nejlépe bezprostřední výpovědí svědka. Svědka je pak třeba vyslechnout vždy, požaduje-li to účastník řízení, ledaže se jedná o požadavek vedený jen snahou mařit či účelově prodlužovat řízení (např. požadavek na výslech svědka, který se zdržuje v cizině, zjevně se nehodlá do ČR k výsledku dostavit, takže jeho předvolávání bude neúčelné, a jeho výpověď není možno poříditi ani jiným způsobem) – srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2008 č.j. 2 Afs 24/2007-119, Sb. NSS č. 1572/2008, www.nssoud.cz.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšné žalobkyni vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokátky za zastupování		
v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH /		
/ úkon při těchto úkonech právní		
služby poskytnutých do 31.12.2012	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
1) příprava a převzetí věci	vyhl. č. 177/1996 Sb.	
2) sepis žaloby	ve znění do r. 2012	4.200,- Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů		
advokátky ve výši 300,- Kč bez DPH /		
/ úkon při úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 3	
vypočtených pod písm. α)	vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ) DPH 21% z částek uvedených		
pod písm.α) – β)		1.008,- Kč
<i>Celkem</i>		<i>8.808,- Kč</i>

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 19. prosince 2013

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu